

Az előfizetés ára:
 egész évre 8 frt.
 fél évre 4 frt.
 negyed évre 2 frt.
 Kőrjegyzőknek és néptanítóknak:
 egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban,
 Valentin Károly könyvkereskedésében,
 Traub B. és társánál,
 Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:
Négy hasábos petit sor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyilttérben egy sor . . . 10 kr.
 Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utzában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca

Pécs, márczius 18. 1884.

—é.— Mig az ellenzéki korifeusok nyakukba kezdik venni az országot, hogy mindenfélé hirdessék a Tiszakormány által okozott nemzeti veszedelmet, addig ismét oly esemény történt, a mely nagyon is élénken dokumentálja az ellenzéki állítások valótlanságát. Az oppositionalis korteskedés egyik fő vádja ugyanis a Tiszakormány ellen az, hogy uralma alatt mind veszélyesebbé vált a nemzeti agítatio, hogy még ennek is képes sarvakat adni, csakhogy uralmát biztosithassa.

Ha ez igaz volna, akkor nevezetesen az erdélyi román izgatás, melynek különben is az ottani románság többség s Románia közelléte erős támpontot ad, aggasztó sikerek kilátásával biztosít. Pedig hát a föntebb említett esemény ép ez ellen tesz tanúságot.

Gáll József képviselő egy román értekezletet hívott össze Budapestre s ez értekezlet, mely az összes román vidékek küldötteit foglalta magában s Román Miron pátriarcha elnöklése alatt tanácskozott, teljesen szakított a nagy-szebeni program által kimondott általános passivitással s mindenel ami avval összefügg; kimondá egy aktivista román párt alakulását, mely

rááll a magyar alkotmány alapjára s a szabadelvű párthoz csatlakozva, igyekszik érvényt szerezni a románság specifikus érdekeinek.

Amily örvendetes átalakulásnak kell ezt tekintenünk a magyar állam s nemzet szempontjából, ép annyira bizonyít ez a Tiszakormány uralmának sikerei mellett. Az erdélyi románság, amint eddig folyton tagadta az 1848-ban kimondott unio törvényességét, ép úgy passiv resistentiát tanusított állandóan az 1867-iki kiegyezés ellen, amint az arra vonatkozó törvény az erdélyi uniot újra szentesítette. S amint a románság ellenséges állást foglalt el a magyarság s a magyar állameszme ellen, ugyanoly arányban nőttek s mind nagyobb czél elérését tüzték ki maguk elé centrifugális tendenciái. Ha a Tiszakormány csakugyan oly bünös paktálásra lett volna kész hatalmának biztosítása érdekében a nemzetiségekkel, akkor ma már nagyon siralmas helyzetben lenne a magyarság s nagyon praekarius lenne Erdély felett a magyar állameszme uralma. Lehet, hogy az ellenzék, csakhogy igaza legyen s abból hatalmi aspirációinak helyes indokot merithessen, nem bánná, ha a dolgok csakugyan ide fejlődtek volna; de

minden igaz hazafinak örvendeni kell, hogy nem így történt. Hogy pedig a román passiv politika teljes kudarcot vallott, azt teljes érvényenyl bizonyítja a román aktivista párt megalakulása.

A román nép, a Tisza által állított teljes szabadjára hagyott izgatással szemben belátta, hogy a magyar-ellenes politika semmi eredményre sem vezet, a tagadás egyáltalán nem árt a magyar jog fennállásának és törvényes érvényeinek, Magyarország közjogi állása folyton internationalis erősségeket nyer, míg a románok törvénytelen aspirációi felett hidegen napirendre tér a történelem. S látja azt is a román jobbik közvéleménye, hogy a passivitas a román népet megfosztja az alkotmányos jogok gyakorlása által elérhető haszontól, ellenben apathiába, erkölcsi elvadulásba dönti, melyek mind ellentétei azon állapotnak, melyben valamely népkultúra civilizáció tekintetében haladást tehet. Hogy a román közvéleményben e jó fordulat beállhatott, abban első és főérdeme épen a Tiszakormányának van, melynek nagyérdemü szilárd kormányzata a passivitas politikájától a sikernek még csak reményét is elvonta.

Mondjuk újra: elégtétellel tölt el bennünket az erdélyi románság köré-

A „Pécs“ tárczája.

Titkok a választásról.

Lelkendezve sietek a t. szerkesztő urhoz, hallgassa meg kérem s tegyen valamit hamar az ügyért, mert veszély fenyegeti.

Önök beszélnek pártfegyelméről? Mi dollog az hát, hogy az ellenfél annyi titoknak jutott birtokába? Köztünk árulók vannak, vagy az ellenfél állított fel kémeket; de bizonyos, hogy kitinően működött mindakettő: az árulók is, a kémek is.

Millió szerencse Önökre nézve, hogy én kitudtam a dolgokat. Vasárnap reggel óta, a mióta a választás megkezdődött, talpon vagyok, se éjjel, se pappal nincs nyugalmam, lótok-futok a hazáért s nem is nyugszom addig, míg meg nem mentem.

Tudják meg hát, hogy borzadalmas semmiségi panasz készült a mult éjjel, egybőtköve felebezzéssel, felfolyamodással, kifogással, előterjesztéssel, meg tudom is én, mivel, meg hogy hívják azt a sok izét, a miket egy ügyvéd tudhat csak, hogy kikeresse az igazságot az elején, a közepén, a végén, az eleje előtt, a vége után . . . csak kikeresse. Ügyvéd csinálta azt a semmiségi panaszt. Czimezte pedig a miniszterhez; ha ez illetékes nem volna, a királyhoz; ha ez se,

a pápához; ha ez se, a népfelséghez, ez illetékes lesz okvetlenül. Forradalom lesz ebből, ha Önök nem veszik elejét!

Abban a panaszban következő szörnűségek vannak:

Miniszter ur! Felség! Szentség! Népfelség! Ha még ilyenek is történhetnek, ne tesszen csudálni, hogy az adót senki sem akarja fizetni; ne méltóztasson azt hinni, hogy a nép nem lát, mert igenis lát. Sziveskedjen meghallgatni panaszunkat s bölcsességének körültekintő atyai gondoskodásával határozni, de a mi javunkra, mert a mi javunk a köz java s ezen kívül nem existál jó semmi se.

Megjelentünk a városházán kétszáznegyvenhatan, mi, a kiket függetleneknek ismer az egész világ, mi, akik csak egytől függünk mégis, de ettől aztán függünk — s ez az egy: a nép. Ők pedig voltak hárman, meg egy gyerek, a kit az atya a miséről elparancsolt, hogy legyenek négyen; voltak tehát negydfelen. A szavazatszedő bizottságba kellett tagokat választani. És mi történt? Közülünk egyet se vettek be, megválasztották magukat mindnyójukat; a gyereket még se merték beválasztani, mert ez ellen különösen protestáltunk, maradtak tehát hárman s ők tudják, miképen csinálták ki, de bizonyos, hogy emberföltötti ármányhoz kellett folyamodniok, mert bár csak hárman maradtak, mégis a bizottság mindanegy tagja ki-

került belőlük. — Mi vérző honfui kebellet eldöztünk mind a kétszáznegyvenhatan, engedni lévén kénytelenek a tulerőnek. Így erőszakoskodtak ők. Kérjük a választást újból a szavazatszedő bizottság megalakításánál elkezdetni.

Miniszter ur! Felség! Szentség! Népfelség!

Minekutána hazafias jogainknak legalább a választás folyama alatti megóvásáról gondoskodunk kellett, el-elnéztünk a nap egész folyamának minden szakában, a szakoknak minden órájában, az óráknak minden minutumában az illető helyekre. Tetszett volna látni, mily példás rendben folyt minden abban a kerületekben, a hol a függetlenség szent eszméje lebegett a polgárok előtt. Látuk itt, hogy két hívünk ki fog bukni, de türtük türelemmel, mert ez is függetlenül történt mindvégig, a mig csakugyan meg nem történt.

De mi történt az ellenfelek részéről! Ezt is tetszett volna látni. Olyan erőszakoskodást még nem látott Pécsvárosa. Olyan vesztegetést még nem látott Európa. Olyan törvényteleniséget még nem látott a világ.

Nevezetesen:
 Láttuk, hogy egy uri egyéniséget, a mint a vonat Pécsre megérkezett, a waggonból huztak ki, két kocsira akarták ültetni, hogy a szavazásra bevigyék s csakis igen határozott

ben beállt fordulat, melytől mind a magyar, mind a román e két egymásra utalt nép érdekében a legjobbat reméljük. S őszintén üdvözljük a Tiszakormányt, mert az ő szilárd kormányzása tette Magyarországot jogi helyzetét oly erőssé s a magyar állam eszmét oly érinthetlenné, melylyel szemben a legkonokabb tagadás is le rakta fegyvereit.

A magyar aranyjárdék conversiója.

II.

A magyar államhitelem megbírálsánál előforduló igazságtalanság, összehasonlítva azt Ausztriával, vagy Olaszországgal államhitelemmel.

A „Correspondance de Pesth” írja:

Hogy a Rothschild-csoport a magyar aranyjárdék conversiójának alapjául egyelőre 100 millió forintra gyakorolt optiót, újabb bizonyítéka annak, hogy a magyar és osztrák aranyjárdék árfolyama között létező különbség csökkentése nélkülözhetetlen az operatív tökéletes befejezéséhez és hogy ezen árfolyamszabályozásnak karöltve kell járnia az operatívval és logice ennek végeredményeül kell jelentkeznie.

Magyarország és Ausztria aktívainak összehasonlítása és állambáztartásuk mérlegeinek egybevetése már bizonyították, hogy Magyarország államfinanszíái jobbak, vagy okvetlenül legalább is olyan jók, mint Ausztriáé.

A magyar és olasz járdék árfolyama között szintén létezik 9-83%-nyi különbség Magyarország hátrányára, a mi magánál az 500 millió forintot kitevő rente-adósságnál a magyar adózókna évenként 3,350.000 frttal nagyobb kamatterhet okoz.

Kimutatható a számok matematikai meggyőző ereje által, hogy ez ma már semmi által sem igazolt igazságtalanság Magyarországgal szemben.

Magyarországnak először is oly állami aktívái vannak, melyeknek összege és

valódi kereskedelmi értéke passzívát felülmulják. E tekintetben Magyarország államhitelezőinek biztos hypothecaris biztosítókot nyújt, melyről Olaszországnál szó sem lehet, miután ez aktívainak csak jelentéktelen részét tartotta meg, és nemcsak állami, hanem még egyházi javait is eladta. Annyi áll, hogy Olaszországban, az ipar sokkal előbbrehaladt, mint Magyarországon.

De felettébb ki lesz ez egyenlítő az által, hogy 1-ször is, mint az alább következő számokból kiténik, hogy Olaszország lakosságának adóképesége aránytalanul nagyobb mértékben van megfeszítve, mint Magyarországon lakosságának, dacára annak, hogy az adóemelések által szintén a legnagyobb áldozatokat hozta a költségvetés egysúlyának helyreállítása érdekében; 2-szor Magyarországon nemcsak a nagy és kisbirtokosok, hanem az adózó polgárok és földművelők nagy tömegének jóléte és gazdasági fejlődései is általánosságban jelentékeny mértékben felülmulják az olasz adózók átlagos jólétét.

A tényezők összességének mérlege, melynek alapján két állam hitelét megítélni szokás, ezen esetben Magyarország javára szól, mint a következő számokból láthatjuk. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy semmi esetben az egyedüli szám az, mely két állam pénzügyi viszonyainak összehasonlításánál tájékozást nyújt és amelynek abszolút bizonyító erő tulajdonítatik. Ha azonban a gazdasági tényezők és mozgató erők mérlegének összességével Olaszországgal való összehasonlításnál Magyarország javára szól, senkisé, a ki észszerű és tárgy bizonyítékok iránt fogékony, elvitatni nem fogja, hogy a magyar állam, ha nem nagyobb, de legalább is oly hitelt érdemel, mint Olaszország, és továbbá, hogy ezen minden magyar adófizetőre oly drága anomalia és igazságtalanság tökéletesen emellőzhető, egyrészt a magyar viszonyoknak külföldön való ismertetésével és másrészt a magyar közönség saját közreműködésével.

Olaszországban az 1875-ik évben a tulajdonképeni kormányzati kiadások 925 millió márkát, vagyis az összes 1,158,877.000 márkát kitevő kiadásoknak 79%-át tették ki, míg

ellenben Magyarországon a kormányzati kiadások 360,631.000 márkát, az összes 510,036.000 márkát kitevő kiadásoknak csak 70%-át tették ki. Fejenként véve, Olaszországban a tulajdonképeni kormányzati kiadásokra 31 9/10, Magyarországon 22-5/10 esik. Franciaországban, hol a kormányzás a legköltségesebb, mult évben a kormányzati kiadás fejenként 52 5 márkát, vagyis (59-15-át számítva) 31.05 frtot tett ki, Poroszországban 24-6 márkát, vagy 13-96 frtot. Olaszország a dössága 1875-ben 27,801.000 lakossága mellett 7907 millió márkát tett ki, fejenként kitesz 2928 márkát vagy 173.19 frtot. — Magyarország a dössága 1875-ben 15,993.000 lakossága mellett 1650 millió márkát, vagyis fejenként számítva 103-1 márkát vagy 60-98 frtot tett ki. Olaszország államadóssága 1881-ben 11,162,561.000 lírát 446,502.440 font sterlinget tett ki, ehhez még a valuta kölcsön 729,745,000 líra, vagyis 29,189.000 font sterling járul. — Ennélfogva tehát Olaszországban a népesség államadóssággal körülbelül 3-szor úgy meg van terhelve, mint Magyarország. Olaszországnak 1866-ban 617,209,739, 1867-ben 333,337,226, 1868-ban 460,865,403 líra deficitje volt. Ha az államokat államadósságaik magassága és a lakosok számának arányában felosztjuk, úgy Olaszország helyét csak Egyiptom után foglalja el és a kilenczedik a legeladósodottabb államok között fejenkénti 292-8 márká vagy 173-19 frt államadóssággal. Magyarország ellenben csak a 27-ik és ezen sorozat s zert fejenként 103-1 márká, vagy 60-98 frt államadóssággal terhelve, mindamellert meg kell jegyeznünk, hogy a magyar államadósság legnagyobb része vasutépítésekre, más tőkebefektetésekre, tehát az állami vagyon szaporítására fordítottak. Ennélfogva bátran állíthatni, hogy Magyarországon, eltekintve az abszolutizmus idejéből származó adósságoktól, az államadósság legnagyobb része termelő célokra költetett. Olaszországban a vasuti kölcsön már 1875-ben 246,830,000 lírát tett ki, vagyis 3%-át az összes adósságnak, míg Magyarországon a vasuti kölcsön 179,562.000, vagyis 12%-át az összes államadósságnak teszi ki. Ezen legtermékenyebb része az államadósságoknak Magyarországon már 1875-ben 400%-kal kedvezőbb viszonyban volt, mint Olaszországon.

tiltakozásának sikerült kieszközölnie, hogy csak az egyik kocsin szállították be. A városban pedig még annyi időt se akartak neki engedni, hogy bundáját, botosát, paktáskáját letegye, ugy bundástól, botosostul paktáskástól kellett szavazni mennie. És ha még a mi listánkkal szavazott volna! De ép ellenkezőleg. Nálunk csak van pártfegyelem, de mi ez?! Nem-e hallatlan erőszakoskodás ez? De hiszszük, hogy az ő fejökre is iratott a törvény.

A városházára délben bepillantván, majd hanyatt estünk a látványtól, melyet szemlélünk kellett. A szavazás helyéről balra eső harmadik szobában s ennek a kellő közepén egy tizenhárom meter hosszú asztal volt felállítva; leterítve egy még hosszabb tiszta fehérseggel abroszszal, melyről világosan látszott, hogy direct ez alkalattosságra lett valami külföldi gyárból hozattatva. Az a pazarlás pedig, melytől az asztal roskadozott, leirhatatlan. Azt látni kellett volna. Szerény kérdésünkre: mi történt itt? azt a nagyon meglepő választ nyertük, hogy: ebédelés. De arra már nem felelték, csak nevettek, mikor megint kérdeztük, hogy: miféle pénzből? hogy: a mai szük világban, mikor a szegény nép nyög az adóexekutio alatt, telhetik-e nyolcz tál ételle, pezsgőre, különbözőbbnél különbözőbb csemegeborokra, meg parádi vizre? — Ez nem ebédelés, ez invás-ézés. Ebédelünk mi is, de hogyan? Ebédeltek ők is, de hogyan? Nálunk a szavazatszedő bi-

zottság maga evett; náluk a szavazatszedő bizottsággal még ötszázharmincegyen ültek az asztalnál. Nem vesztegetés ez?

De amit most elmondandók vagyunk, ahhoz mind semmi, a mit már elmondunk.

Tetszik azt tudni, hogy asszonyok nem voksolhatnak meg e hazában. A nők részt vesznek ugyan nálunk is minden választásban, de csak úgy, miként azt egyik komédiában megírva láthatni a színházban, a darab czime, ha jól emlékszünk — különben ilyesmire kevés gondunk, még kevesebb pénzünk s legkevesebb érkezésünk lévén, jobban tetszik tán tudni nálunknál — „A nők az alkotmányban”, a szerzőjét kipuhatolnunk az idő rövidsége miatt még eddig nem sikerült. — De a mi a mi II. kerületünkben történt, az szembeszökő megsejtése a választás alkotmányosságának. Láttuk itt saját szemünkkel, hogy a választási elnök urnak, kinek személyét mi máskülönbön nagyon tiszteljük, az általunk szintén mélyen tisztelt felesége megjelent a választás helyén és saját felügyelete alatt látott hozzá az asztal megterítéséhez, megrakásához a leginyicskandozóbb eledellekkel és innivalókkal. Azt is láttuk, hogy mélyen tisztelt férjének, az elnök urnak valamit a félbe sugott s hallani véltük, — s ebben nem is csalódnunk — hogy azt kérdezé: „hogy áll a választás?” A feleséget is hallottuk: „nem lehet tudni.” S még valamit sugdostak együtt, a mit kivenni nem lehetett de csakhamar megtudtuk s va-

lőben elbámultunk rajta: egész sereg palackot bontott ki a tanszszony a gondosan alkalmazott csomagokból — s minden egyes palackon világosan volt látható e szó: Madeira.

Már most kérjük: van-e joga külföldinek beleavatkozni a mi hazai legszentebb jogainkba? A pécsi választás vezetői az ellenfél táborában jól tudták, hogy gyengék velünk szemben, hogy ne győzhessenek sehogyszem ellenünk. Mit tettek? Összekötöttéseket szereztek maguknak Chinában s Madeirából küldettek maguknak szavazatokat és pedig palackokban, hogy minket tétvura vigyének, mindha azokban egyéb volna és nem szavazatok. De ha mindjárt, feltéve, de meg nem engedve, bor lett volna is a palackokban: nem-e világos itatás ez? Igenis itatás, annál megrovandóbb, mert ha már ivás nélkül nem végezheték ádáz munkájukat, miért nem maradtak honi italnál, hanem külszorból hozattak. Tudták, hogy akadnak megvásárolható lelkek s az eredmény mutatja, hogy tervök sikerült.

Kérjük, követeljük tehát stb. stb.

T. Szerkesztő ur! Ezeket sikerült ki tudnom, szőről-szóra kiirtam a veszedelmes iratból, a mitől én félek, nagyon félek. Én megtettem a kötelességemet, Önökön a sor, hogy siessenek elejét venni a nagy veszedelemnek, melytől óvja meg a jó szerencse a mi sokat hányattatott szegény magyar hazánkat!

Dr.

Ép úgy a mint Magyarország és Olaszország régebbi költségvetéseinek, összehasonlítása Magyarország javára üt ki, ugyanez áll az utolsó évekről 1881—33-ról is, dacára annak, hogy a magyar állam a költségvetés egysúlyának helyreállítására céljából polgárait nagyon nehéz terhekkel terhelte.

Legyenek itt az illető 1881—1883-iki költségvetésekből a következő számok a folytatás közlésének fentartásával felsorolva:

A Magyarország és Olaszország közötti összehasonlítás az 1881—83-ik években is igen előnyös mérleget ad Magyarországra javára. Még az adóemelés szerint is Magyarország 15,642.102 lakosára fejenként az egyenes adókból (88 millió) 563 forinttal, a nem egyenes adókból (70,675.953 forint, beleszámítva 14,350.000 frtot a jogilletékekért) 452 frttal volt fejenként terhelve, összesen tehát 1015 frttal fejenként. A számítás alapjául vett költségvetési év Olaszországban a valuta behozatal miatt ideiglenesen másképp lett boszva, de már 1881-ben Olaszországban a fejenkénti adóteher 43%-kal magasabb volt, mint Magyarországon, és pedig 28,459.451 lakosnál az egyenes adóból (L. 367,188.646) fejenként L. 12.90 = 619 forint, a nem egyenes adóból (L. 679,818.438) fejenként L. 24.52 = 1177 forint; összesen tehát a fejenkénti adóteher 1796 forint.

Ebből kiténik, hogy az államhitelezők biztosítéka, t. i. az adóképeség Olaszországban fejenként 781 forinttal, azaz 43%-kal jobban meg van terhelve, mint Magyarországon. Az 1882-ik évben Olaszországban az összkamaterhek még tovább emelkedtek egész 1081,440.000 lirára, azaz fejenként 3789 L. = 1823 frtra, úgy, hogy most az államhitelezőknek nyújtott azon biztosíték, mely a polgárok adóképeségében rejlik, Magyarországon fejenként 898 frttal, azaz 44 $\frac{1}{2}$ %-kal kevésbé van megterhelve, mint Olaszországban.

Ha a fentebbi számokból, melyek kétség-telenül megbízható és pártönkivüli német és angol forrásokból erednek, Olaszország és Magyarország pénzügyi viszonyait összehasonlítjuk, úgy ezen számok részrehajlatlan logikájából azt fogjuk találni, hogy a hasonlat azon a részen, a melyen az államhitelezett befolyásoló körülmények vannak, mindenből mindenesetben Magyarország előnyére szól. Hasonlítsuk azonban azon számokat is össze, melyek ezen két állam polgárainak adózó erejéről is felvilágosítást annak és megbízható mértéket szolgáltatnak, melyikében a két állam közül nagyobb a polgároknak gazdasági jövedelme és melyikében nagyobb a legfontosabb elemei a nemzeti gazdagságnak.

Az ipartörvény módosításához.

(Folytatás.)

II. Különös rész. Nagy sérelmet szenvednek érdekeink, midőn egy ily életbe való törvényjavaslatnak a mélyen tisztelt Képviselőház asztalára történt helyezése előtt legalább fele évi alkalmi idő nem adatik, annak minden részletében alaposan kifejezhető hozzászólásához. Alig jut úgyszólván néhány nap, hogy mind a kézműipar, mind az iparosok legzen-
tebb és életbevágó érdekeit illetőleg e javaslatról szólhassunk.

De megfelelőnek azért kötelezőnknek, habár csak rövid szavakban tolmácsolhatjuk jogos és a kor-úgy viszonyok-kívánta szükségleteinket.

A) Az ipar megkezdéséről rendelkező 1-ső fejezet igen nagy hiányt tüntet fel, midőn a kézműipar-üzés jogát nem köti szak-szerű kiképzetés feltételéhez; nem határozza meg sem a tanonc, sem a segédi éveket; — nem tünteti ki e kifejezést „iparo-

sok és ezek özvegyei (1. §.); — az elsőt illetőleg a kézműiparra nézve már nemcsak hiány, hanem halálos vagy ha úgy tetszik kegyelem döfés, mert a kézműipar a szakszerű kiképzetés követelménye nélkül már üzérkedés, legyen ez azután gyáros, kereskedő, avagy szatócs, — de kézműiparosnak egyáltalán nem nevezhető; — ebből folyólag az iparos özvegyen kívül a nő nemre nézve általában is megadni a kézműipar jogosítványt nem csak igazságtalan, de kivihetetlen is. — Mert továbbá ezen kifejezés „és ezek özvegyei” fel nem vétele, nem involvál egyebet, mint azon intenciót, hogy ha az özvegy nő férje iparát folytatni kívánna, kényszerítessék új iparendélyért folyamodni és költeni, ámdé ez szűkkeblűség sőt igazatlanság; — ez ideig a magyar törvény az özvegy nők iránt az egész világ törvényeivel szemben a legudvariasabb volt, kell tehát, hogy ezután is ilyen maradjon.

Nem tartjuk jogosítottnak az önálló kézműipar üzésére, sem a kiskorúakat, sem a jogi személyeket (2. és 3. §.); — mert a kézműipar egyedül szakszerű kiképzetés által léven megszerezhető, ezen képesítés személyes jog, ily személy-jogot pedig senki, tehát a jogi személy sem szerezhet meg; — de a kézműipar személyes önállóságot is feltelevén, azt kiskorúak egyáltalán nem üzhetik, — még öröklés útján sem (35. §.), — annál kevésbé, mert a törvény 18-ik év eltelével amugy is megadja a nagykorúsági jogosítványt: — továbbá ugyanezen, személyhez kötött képesítés folytán a kézműipart, mindazok, kik azt 1872-ik évtől fogva akár üzték, akár nem, ha szakképzettséget kimutatni nem tudják, azt ezután is folytatni legyenek jogosultak. (17. §.)

Rendkívül elviselhetetlen intézkedés az is, (16. §.) hogy az iparendély elnyeréseért a közpénz pénztárba bármily czimen is fizetessék; — hisz a szegény rendszerető iparos az ipartársulatba is óhajtván belépni, — emitt is ugyanannyi díjat fizetni kénytelen, és így az iparjog elnyerése drágább, mint volt a czéhrendszer idejében. — Hogy pedig e díjak iskolai czelokra fordítandók, nem a mai korrall haladásra, hanem visszaesésre mutat, különösen midőn a jelen századunkban majdnem minden nemzet nemcsak leszállítja a tandíjakat, de ép az ipar terén ingyen iskolákat, szakintézeteket állít fel.

B) Az ipar gyakorlásáról intézkedő II-ik fejezet azon intézkedésé, miként az ipar bére is adható (39. §.) tekintet nélkül az ipar bármely ágára, — egyáltalán nem egyeztethető össze az igazsággal, mert a kézműipar üzése személyes képesítés és tulajdon léven, magát a kézműipart sem bére adni, sem eladni, vagy bárkire is átulázni ne lehessen; — ha pedig megengedhető egy személynek több ipar (kézműipar) üzése is, úgy kötelezessék az általa üzendő minden egyes iparág után kimutatni a megszerzett szakképzettséget s a betöltött gyakorlati éveket (42. §.); — továbbá, hogy kézműiparos saját akarata ellenére ne legyen szorítható a czégbejegyzés eszközésére (51. §.); — a 44-ik §. pótlásul pedig meg kellene állapítani magát a vásár rendet is, kimondandó lévén, hogy az első helyek illetik a helybeli, azután a megye fő, majd egyéb város és községbeli s végül az idegen iparosokat, még is mindegyiknél azon rend szerint, a mint társulatának anyakönyvébe bejegyezve lőn; mert első sorban is nem az ember, hanem a törvény hivatása a rend biztosítása, különben törvényre sem lenne szükség.

C) A segédszemélyzetről szóló III-ik fejezete a törvényjavaslatnak, kézműiparunkra nézve a leghányosabb, mert nincs meghatározva sem a tanonc, sem a segéd tanulási és gyakorlati időmennyisége. — Az iparosok, segédek és tanoncok feletti közvetlen felügyeleti és fegyelmi jogok pedig ne az iparhatóság, hanem az egyes kézműiparágak által létesített ipartársulatok hatáskörébe tartozzanak (54. és 66. §.); — tehát a tanoncok és segédek felvétele, elbocsátása és felszabadulásairól szóló bizonyítványok,

illetve vándorkönyvek kiadása, az anyakönyvek vezetése, ép úgy mint az osztrák tartományokban az ipartársulat feladata legyen (70, 72, úgy 93—103. §§-ig), hisz ha szükségesnek találták az osztrák tartományok — a vármokban nyújtott előnyök dacára, — de csak is a kézműipart illetőleg, — az 1859-ik évi ipartörvényhez való közeledést, — mennyivel inkább égetőbb szükséglet ez nálunk, a mostoha viszonyok közé szorított kézműipar érdekében.

Kimondandó lenne különösen, hogy a kézműiparos tanonc mindenkor a háznéphez tartozik s hogy a mester mint ilyen a 18 éven felüli tanonczoknál is (55, 59 és 60. §§.) gyakorolja az atyai fegyelmi jogokat.

Mint hogy pedig a kézműiparral kapcsolatban majdnem kizárólag egyes évszázakhoz, vagy külön alkalmakhoz kötött, ennél fogva a tanonc munkaideje meg nem szorítható (57. §.)

A 63-ik §. d) pontja teljesen kihagyandó, mert az iparost örökre megfosztani a tanoncztartástól, oly jogfosztás, mely meg nem becsülhető, kétséget kizárólag valószínű léven, hogy egy újabb tanonczal még is megérhet.

Szomorú dolog az is, miként egyáltalán nincs meghatározva, ki lehet kézműiparos segéd, mulhatatlanul felveendő tehát az, hogy „kézműiparos segéd csak az lehet, ki mint tanonc az általa választott iparágban a kikötött tanonci éveit betöltvén, szakszerű kiképzést nyert s ezt ipartársulata igazolja.” Végül felveendő az is, miszerint minden ipartársulat felvéenkit, avagy évenként jelentést tartozik tenni az iparhatóságnak.

D) Az ipartestületekről szóló IV-ik fejezet mint a kézműipari czélnak meg nem felelő, teljesen mellőzendő, mert maga már ezen elnevezés ugyanegy értelmű az ipartársulat kifejezéssel; mert az ipartestületet nem az egyes már meglévő ipartársulatok kötelező szövetezetéből, hanem az egyes iparosok hajlama és akaratából szervezi, oly jogokkal ruházván fel, mely az intencióval szemben, épen az ellenkező eredményt szüli.

Kétségtelen ugyanis, hogy maguk az egyes kézműiparágak közt is a legtöbbször oly ellentétes érdekek forognak fenn, hogy azt egy ily erőszakosan egybeállított testület soha ki nem egyenlítheti, sőt minden intézkedéseivel vagy az egyik, vagy a másik iparág rovására fog hatalmaskodni. — Sokkal helyesebb, de egyetlen módszer is egyszersmind az, ha az ezen fejezetben irt jogok az egyes iparágakból alakult ipartársulatokra ruháztatnak, megfelelőbb ez a jó czélnak anyuival inkább, mert az ipartestületekre ruházott dolgok oly belügyeket tartalmaznak, melyet kiki otthonában egyszerűbb s helyesebben intézhet el.

Mi azonban a 118-ik §-ban előadottak közül azon pontokat illeti, melyek 1-őr a segédpénztárakról, 2-ór az iparosok anyagi érdekeinek általános fejlesztéséről, 3-szor az iparjog terén a hatóságoknak adandó kellő tájékoztatásokról s végül 4-szer a kézműipar minden ágának fejlesztése és felvirágoztatásáról szólnak, — tapasztalt meggyőződésünk szerint sokkal helyesebb, végcéljában biztosabb, ha a már kötelezett egyes ipartársulatok, akár nagyobb város, akár egy megyében — már mint fennálló erkölcsi testületek egy egész képező „iparszövetség”-be lépnek, mely akár kötelező is lehet; — ily módon elkerülhető lenne minden oly ellenségesség, melynek magjai az ezen fejezetben elég bőven vannak elhintve. (Folyt. köv.)

Színház és művészet.

A heti műsor két újdonságot hozott, de kevés közönséget. Kedden színré hozták Berczik Árpád új eredeti vígjátékát „Nézd meg az anyját” s mondhatnók szép, korrekt előadással, ha néha a sugó nem oly fenhang, hogy a közönség az egyes dialóg-részleteket előbb recitálhatta volna a szereplőnél. Ilyesmink premierenél nem szabadna előfordulni. — A mű alapeszméje a

czimből indul ki s így — mint az ily esetekben rendesen — a cselekvény korlátolt a fel dolgozás azonban sikerült s ez annál inkább érdeme szerzőnek, mert tanuskodik nemcsak teremtő költői ereje, hanem szerenés jellemalakítási képessége s scenirozási ügyessége mellett is. Az exposé ügyes, a fejlesztés érdekes s episódjaival mulatott, a megoldás azonban nem mondhatjuk a legszerencsésebbnek, mert annak a sok direct hallgatósáznak — bár a szerzőre nézve kényelmes — nem vagyunk barátai. A mese egyszerűen abból áll, hogy Téssy Lajos szerelmes Viski Albert leányába, Editbe s nőül akarja venni. Edit anyja azonban, egyenes jellemű, egyszerű nő s jó anya — ellenzi e házasságot, mert Lajos egy izben — bár nem ismerte őt — to lakodólag, illetlenül viselte magát irányában. Nem hiszi, hogy jó férj váljék belőle, s félti leánya jövőjét. Téssy Lajos azonban jó parthie, s azért Homokiné — szeleburdi, pipergős dáma, ki mindennel törődik inkább, csak házával s gazdaságával nem — Téssyt leánya számára kívánna meghodítani. Isméri Lajos gazdag nagybátyja elvét: nézd meg az anyját s csak aztán vedd el leányát, s e kissé simpla nagybácsi düpirozására építi tervének sikerét.

Egyszeriben megváltozik szokásaiban, jó, gondos háziasszony lesz belőle, szidja a cselédek, egyszerűen öltözik s még soiréra is magával hozza kőtését. A nagybácsi tehát Homokinéban találja föl vágyainak ideálját s követeli öcsésétől, hogy Homokiné leányát, Izát vegye nőül, mert csak olyan kitűnő anyja leányából lehet jó feleség. Viskiéknel ellenben a papa protegálja Téssy házasságát s mikor a mama Homokiné alakoskodását megtudja, az ellenkező szerepre határozza el magát, csak hogy a nagybácsi elidegenítse. Az egyszerű jó háziasszonyból lesz divat hölgy, ki csak élvezetek után vágyódik, ki csak a tánczban, társaságban, pezsgőben találja örömét. Terve sikerül, mert az öreg Téssy csakugyan kijelenti, hogy öcsését megfosztja örökségétől, ha nem mond le Edit iránti szerelméről, mit aztán a kölcsönös felvilágosítások s hallgatóságok egyenlítettek ki. Mondanunk sem kell, hogy a czim ad absurdum vitelére a leányok természetese egészen elüt anyjokétól; így az egyszerű Viskiné leánya Edit könnyű vérű, szerelmes természetű s már mint kicsiny tanítóba is szerelmes volt, alakoskodó s anyját kijátsza, Homokiné — a könnyelmű, pipergős nő leánya pedig komoly, a szerelem dolgában ügyetlen, naiv gondolkozású. Egyik — valóban egészséges komikummal telt jelenet az, a mikor Szeredy Alfréd, Homoki Iza kedvese, kit Viskiné mint a férfinak tart s leányának szánt, férje hallatára neki vall szerelmet. A darab egy eseten kellemesen tölt be s a közönséget kitűnően mulatattja. Gyönyörűen s léthű vonásokkal alakította Homokiné metamorphosait Somogyiné asszony, mintha csak Prielle Kornéliát látta volna e szerepben; s hű társa volt Dancz Nina asszony, ki a második felvonásban a ledér, élet hajhászó, könnyelmű nőt elragadó saoirvivrel hozta kifejezésre. Kissé monoton volt — úgy Aradi kiasszony Editje, mint Arányiné asszony Izája. Említünk kell még Somogyit (Téssy Lajos) és Polgárt (Szeredy).

A második ujdonság Arányiné Vilma asszony, ez ép oly szerény, mint kellemes és iparkodó fiatal színésznő jutalmára került színre, nagyszámú, diszes közönség előtt: „Bebé és a hold változásai”, vigjáték 3 felvonásban, Hennequin és Najaclót. A szó legterjedelmesebb értelmében francia készítmény; francia tárgyában, francia sikamlós jelenetei s czélzásaiban, francia könnyű, pergő s egymást üző komikus ötletei s jeleneteiben, oly annyira, hogy a vigjáték leg szélsőbb határát is átlépve, nem ritkán bő hozta csap át. — De a közönség nevet, mulat s ez a fő; s kinek jut ilyenkor eszébe kutatni, vajjon a mű a genre követelményeinek megfelel-e vagy sem, különösen, ha minden sikamlósságának dacára, alapeszméjében

— a szülői majomszeretet s ferde nevelés következményei — még hozzá némi erkölcsi hatással is bír. — A czim szerepet Arányiné asszony játssza, annyi sik s természetes kelemmel, hogy a közönség ismételve lelkes kivábsában részesít. Sikerült alakítás — mind mask, mind játékban — volt Arányi Petilionja is. Általában az előadás itka összevagy volt s minden nehezség nélkül gyorsan folyt le s ebben a szereplők mindegyike — Dancz Nina, Somogyiné, Litzemayer testvérek, Demidor, Komlóssy — egyaránt osztózik. — A jutalmazott a közönség részéről pompás babérkoszoru és diszes csokrokkal lón kitüntetve.

*

Mint zenei előadást felemlítjük „A koldus deák” és „Olivetta la koldalma” reprisét. Az utóbbit ismét csak a női pártiek tették némiképp élvezhetővé s a közönség körében mindinkább általánosabb lesz a sajnálkozás kifejezése a fölött, hogy oly biztos, jeles énekesnő, mint Pajor Emilia, ki hozzá még oly szép, festői szupadi jelenség s e mellett mindenkor kifejezésteljes játékkal rendelkezik — jövőre már nem a mi színházunknak lesz tagja. E szeretet jeléül, városunk hölgyei meglepetést készítenek a legközelebbi bucsuzó művésznőnek, kinek bucsu előadása egyuttal jutalomjátéka is lesz.

H i r e k .

Aidinger János kir tanácsos polgármester a következő felhívást bocsátotta ki: Pécs szab. kir. város köztörvényhatósági bizottsága tapasztalván azt, hogy városunk mindinkább szaporodó népességével azok száma is növekszik, kik a sors különféle csapásaitól sújtva — tehetetlenségükben — önmagukon segíteni nem képesek s így a könyörületre szorulnak — elérkezettnek látta azon időt, melyben a szegényügynek a mai kor igényei szerint leendő rendezése elődázhatatlanná vált. Hogy tehát a véginségre jutott szerencsétlen polgártársainkról gondoskodás a mutatkozó szükséghez mérten eszközölhető legyen, a már korábban elhatározott szegény háznak mielőbb leendő felépítését kimondotta és mult évi november hó 22-én 125/3819 szám alatt hozott határozatával az adomány gyűjtést elrendelte. Kettős a cél, mely a bizottsági közgyűlést ezen elhatározásában vezette, mert míg egyrészt s első sorban általa szvenző polgártársaink nyomora enyhíthetik, addig más részülről és másod sorban a terhes koldulás szüntettedik meg. A kezdeményezés tehát megtétvén s kijelelve lévén a mód, mely által a társadalmi életben fontos tényező képező szegényügy — városunkban rendezhető s eként a kéregetés kellemetlenségétől — jövőre megkímélhető leszünk, rajtunk a sor hogy azt kivihetővé tegyük. S hogy a siker kedvező legyen, — csak közreműködésre van szükség, melyet, hogy senki sem tagad meg, ismerve e város nemeslelkű lakosságát, annak — a jótékonyág terén érdemeket szerzett testületeit, intézeteit és egyesületeit, erős bennünk a hit. Hisz oly ügy ez, melyért kell, hogy válltve együtt működjünk, ezt kívánja tőlünk a felebaráti szeretet. Mutassuk meg, hogy a feltevés mely a bizottsági közgyűlést a szegényház felépítése iránti elhatározásában vezérelte, — nem volt alaptalan; — bizonyítsuk be, hogy a bennünk helyezett remény, miszerint polgártársaink segélyezését szívünkön hordjuk s hogy azoknak a tagadhatatlan szegénytelen s az adakozókra nézve terhes, sőt gyakran veszélyes, miért is rendőri szempontból türhetetlen koldulástól való megmentését óhajtjuk, azt igen szükségesnek tartjuk. Vigyük tehetőségünkhöz mért adományainkat a szegényügy oltárára, hadd emelkedjék ki alapjából városunk szegényháza, hozzuk azt mielőbb tető alá s adjuk át a hájlektalanoknak, éhezőknek és fázóknak. Oly cselekedet leend ez, mely Isten és ember előtt kedves, mert általa nem egy embertársunk leend a nyomor-, a kétségbeeséstől megmentve s a bűn ösvényéről elterelve. Bizalommal fordulok ennél fogva e város lakosságához azon kérésrel, hogy

kiki tehetségéhez képest a magasztos czél elérhetéséhez, a tervbe vett szegényház előállítás költségeihez hozzá járulni sziveskedjék. Bármily csekély legyen is az adomány, az hálás köszönettel fogadtatik s azért senkit vissza ne tartson az adakozástól netán azon körülmény, hogy sokat nem adhat. Hogy pedig a pénzbeli adományok minél könnyebben gyűjtethessenek össze, s az adakozók a fáradságtól megkíméltsenek, a városi szegényintézeti választmány lón az adományok gyűjtésére felkérve, mely választmány ezen megbízást gyűjtő iver kibocsátása, — illetőleg a gyűjtésre külön felkérendő polgárok által eszközözlendi. Egyuttal könnyebb tájékozást végett köztudomásra hozatik, hogy ilyen gyűjtő iver a helybeli plébánia, a városi főpénztári és a polgármesteri hivatalokban, nem különben a pécsi takarékpénztár és a segély-egyleti pénztár helyiségében, úgy a helybeli izr. hitközségnél letve vannak, hol is könyör-adományok elfogadtatnak. Végül az építkezés iránti intézkedhetés végett felkérnek a nagylelkű adakozók, hogy adományaitak folyó évi június végeig átszolgáltatni sziveskedjenek. Kelt Pécsért 1884. évi márczius hó 10-én.

Jótékonyág. A pécsi takarékpénztár — a f. hó 9-én tartott közgyűlésének határozata folytán — 200 frtot a Rudolphinum árv. intézet, 200 frtot a szegény iskolás gyermekek felruházási alapja, 100 frtot a helybeli kórházi sinlők, 100 frtot a helybeli házi szegények és 100 frtot a pécsbaranyai tisztviselők önségélyző egylete javára adományozván, ezen összegeket a város tanácsához már át is küldötte. Ezenkívül adományozott még a nőegyletnek 100 frtot, iskolai ösztöndíjakra 225 frtot, a zeneegyletnek 100 frtot, a tüzoltó egyletnek 200 frtot, a honvédelemre 100 frtot, a főgymnásium és reálanoda segély-egyletének 50—50 frtot, a szabadszabozorra 200 frtot, a magyar színészek nyugdíj-alapja javára 50 frtot stb., összesen 2490 frtot adott jótékony czélra. Közkereseti társulat részéről a jótékonyágnak ily fokban gyakorlata valóban a legnagyobb elismerésre méltó nyelkültség.

A pécsi takarékpénztár legutóbb tartott közgyűlése alkalmából felemlítjük, hogy a nevezett intézetnek a lefolyt évben 58 105 frt tisztja jövedelme volt, melyből egy részben 170 frt esik, míg a fennmaradó 7105 frt részben a tarralék tőkéhez csatolattik, részben jótékony czélokra fordittatott.

Felhívás. A pécskerületi kiállítási bizottság a kerületében levő helyi bizottságok elnökeihez a következő felhívást intézte: Az 1885. évi budapesti országos kiállításra nézve a bejelentési határidő a folyó hó végével lejár s így még csak kevés idő marad hátra, hogy a kiállításban részt venni szándékozók tényleg jelentkezzenek. Az ápril hó 1-én túl jelentkező kiállítók 10% -kal több tétért tartoznak fizetni s ez esetben sem bizonyos, hogy minden bejelentés elfogadtatik-e. Bizalommal kérjük tehát a Tek. kerületi bizottságot, ha a még hátralevő 12 nap alatt vidéken az illető iparosokat s egyéb termelőket a kiállításban való részvétellel buzdítani s az esetleges bejelentéseket e hó végeig hozzánk juttatni sziveskednek.

Kamarai hangverseny. A pécsi zeneegylet második kamarai hangversenyét holnap délután 4 órakor tartja meg saját helyiségében. E hangverseny műsora: Quartette, Belli-zyától (op 22.) két hegedűre, mely hegedűre, gordonkára, előadják Girardi József, Löhr Vilmos, Urbán József és Zoller Nándor; magándalok: „Es blüht der Thau” Rubinstéintől és „Herbstlied” Mendelssohntól, éneklí Platz Emilia úrhölgy; Grand Soua. a Rubinstéintől, zongorára és gordonkára, előadják Baldauf Anna k. a. és Zoller Nándor; végül „A tenger királynője” cantatéből egy részt előad az egyleti női énekkar Löhr Vilmos vezénylete alatt.

A „Pécsi Dalárda” kedden, márcz. hó 25-én a „Pécsi női dalegylet”, Hoffer K. úr enek-isk. tanítványai, az 52. sz. Frigyes főherczeg nevet viselő gyalogrezd zenekara, több helybeli művésza és műkedvelő szives közremű-

kódése mellett a tornacsarnokban Rossini „Stabat Mater” című nagy oratoriumát adja elő. A „Stabat Mater” részei: 1. „Introductio” vegyes ének, magánénekes, zenekar kísérettel. 2. „Arie” tenor-szólo zenekarral. 3. „Duet” sopran és alt hangra, zenekarral. 4. „Arie” bassz szólo, zenekar kísérettel. 5. „Kar és recitativ” vegyes kar, bassz szóloval. 6. „Quatuor” sopran, alt, tenor és bassz magánénekes, zenekar kísérettel. 7. „Cavatina” alt hangra, zenekarral. 8. „Arie” sopran hangra, vegyes ének és zenekarral. 9. „Quatuor” sopran, alt, tenor és bassz magánénekes. 10. „Finale” vegyes ének- és zenekarra. Helyárak: Körszék: 1 frt 50 kr., zártzék: (az első tíz sorban) 1 frt., (a következő sorokban) 80 kr., földszinti bemenet 50 kr., katoná- (örmeztől lefelé) és deákjegy: 30 kr., emeleti zártzék: 50 kr., emeleti állólé 30 kr. Jegyek előre válthatók Weidinger Nándor ur könyvkereskedésében és az előadás napján este a pénztárnál. Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Halálozás. Kl a b u t s c h á r József, nyug. főorvosorvos életének 73. évében elhunyt. Temetése nagy katonai pompával csütörtökön délután volt. Béke hamvaira!

Helyreigazítás. Mult számunkban a bizottsági tagok választásának eredményéről hozott közleményünkben a III-ik kerületben megválasztottak között „Steindl József” helyett „Kindl József,” pécsi kölcsönös segélyző egyleti igazgató értendő, mit ezzel helyre igazítottuk.

Lapunk mult számában egy rövidke hirt hoztunk afelől, hogy a helybeli dohány és szivar különlegességek árudájában a „Bock”-féle havanah szivarkák nem kaphatók. E hir alapján a pécsi m. kir. adóhivatal, mint dohányraktár megkeresett annak közzétételére, miszerint ez nem az ő hibája folytán történt, mert a szivarkák létezéséről mindeddig hivatalos értesítést nem nyert s e szerint ilyenre megrendelést nem is fogadhatott el, de nem is kapott. A dolog valódi tényállásáról meggyőződve, e helyreigazítást készséggel közöljük, annál is inkább, mert időközben az efajta szivarkák megrendeltek.

Halálozás. Sándor János, szat.-lőrinczi plébános e hó 19-én reggeli 6 órakor, 71 éves korában elhunyt. Béke hamvaira!

Vasutaink forgalma. A budapest-pécsi vasut (271 km.) a lefolyt évben személyszállításért 180529 frtot, teherszállításért 2095340 frtot, tehát kilométerenkint 5990 frtot; a mohács-pécsi vasut (68 km.) személyszállításért 92637 frtot, áruszállításért 1070369 frtot, tehát kilométerenkint 17103 frtot; a pécs-barcsi vasut személyszállításért 116367 frtot, teherszállításért 461179 frtot, tehát kilométerenkint 8495 frtot vett be.

A gőzhajók menetrendje e hó 28-tól ismét változott. A pósthajók Budapestről Mohácsra, illetve az Aldunára kedden, csütörtökön és szombaton este 11 órakor indulnak, Mohácsról Budapestre vasárnap, kedden és csütörtökön 2 órakor éjjel. A személyhajók Budapestről Mohácsra naponta déli 12 órakor, Mohácsról Budapestre naponta 1 órakor délután közlekednek. A személyszállító hajók úgy fel- és lefelé az összes közbeeső állomásokat érintik.

A veszett kocsi. Báró Rauber huszárszázados, ki harmad éve Pécsért állomásozott s itt általánosan ismert egyén volt, mint a kolozsvári „Ellenzék” írja, évek óta törte a fejét egy oly kocsin, mely gőz-, villany- vagy állati erő alkalmazása nélkül is járjon. Végre egy technikus a kívánt szerkezet az ő utasításai szerint elkészítette. A kocsi kerekeit néhány higanyoszlop hozta mozgásba, mely higanyoszlopok folytonosan és olyképp változtatták helyzetüket és súlypontjaik irányát, hogy ennek következtében a kerekek állandó forgásban tartattak. A próba Kolozsváron nagy közönség jelenlétében tartott meg. A föltiláló a kocsihoz ült, mely egyre növekvő sebességgel kezdett haladni a széles országúton. A gyorsaság végre oly örültséggel fokozódott, hogy a százados ur is megszeppent s ekkor jutott eszébe, hogy fékezőről nem gondoskodott. Ki kellett tehát ugrania s vérző szívvel szemlélni, mint törí őnmagát forgácsná az a veszett kocsi. A ta-

lálmány azonban megvan s a leugrás következtében nem kis sérüléseket szenvedett kapitányi nos ismét törheti fejét, mint a hogy a kolozsvári „Ellenzék” szerint valóban törí is — a fékezőn.

Jutalomjáték. Somogyi Károly, társulatunk fāradhatlan rendezőjének hétfőn lesz jutalomjátéka. Ez alkalommal „A tékozló” című énekes színmű kerül előadásra. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Tisztújítási statisztika. Az elmúlt év december második felében választás utján betöltendő volt a 63 megyében összesen 2303 tisztviselői állás. Ebből különböző okok miatt a tisztjói székeken be nem töltetett 21 állás, betöltetett 2282 állás. Legnépesebb tisztikara van Torontálmegyének 82 választott tisztviselővel, legkevesebb választott tisztviselője pedig Fogarasmegyének, t. i. 18. Biharban 72, Bács-Bodrogban 62, Krassó-Szörényben 52, Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegyében 79, Nyitra-megyében 64, Temesben 63, Zalaiban 50, Vasban 57, Zemplében 52, Aradban 57 a választott tisztviselők száma, a többi megyékben ezen szám 20 és 49 között váltakozik. Az 1883. XV. t. cz. alapján történt új szervezkedések folytán a 63 megyében 86 új állás rendszeresítettet.

Köszönetnyilvánítás.

„Tekintetes úr! Kötelességemnek tartom Önnek s egyszersmind azon ismerőseimnek, kik nekem a svájci labdacsokat javasolták, hálás köszönetemet kifejezni. E labdacsok aranyérben, székredésben stb. kitűnő hatásnak, mivel sem fájdalmat, sem semmiféle kellemetlenséget nem okozva gyógyítanak — Tisztelettel Gleissner J. Bettelgrinben, Oberleutenborf m. Csehországban.”

Brandt Richárd gyógyszerész úrnak Zürichben. (Svájcz.) Egy doboz ára a gyógyszerárakban 70 kr.

Törvénytörvényes csarnok.

A siklósi sikkasztás törvénytörvényes csarnok előtt.

A törvénytörvényes tárgyalás f. hó 12-én d. e. 9 órakor vette kezdetét. Elnök: Szikszay János; bírák: Dömötör Zs. és Verner F. urak voltak. Közvádló: Zsolnay György kir. ügyész; Védő: Dr. Illés Károly.

Elnök a tárgyalást megnyitván, Zsolnay kir. ügyész előzetesen előadja, miszerint a jelen ügy vizsgálati stádiumában Deimek Frigyes által elismert sikkasztott összeg és a vizsgáló bizottság felfedőzései közt differentia merülvén fel, a megye részéről az ügy felülvizsgálatot és Gyenes Kletus számvivő a tárgyalásra meghívottat.

Ezek után a vizsg. bizottság tagjai Szabó Károly, Pintér és Pandurovits János, kik a tárgyaláson egyszersmind mint Siklós nagyközség képviselői szerepeltek, — az elnök által felszólítottak, hogy a pénztári vizsgálat eredményét mutassák be. A vizsgáló bizottság és a községi előjáróság által hitelesített kimutatást, ekkor Szabó Károly be is nyújtotta a törvénytörvényes csarnok, mely azonban — miután kidolgozásában számtanilag incorrectnek bizonyult — hosszadalmas revisió alá vétetett s csak a jelenlevő megyei számvevő Gyenes Kletus számvetői rutinje mentette meg a törvénytörvényes azon eshetőségtől, hogy a hanyagul és hibásan szerkesztett kimutatás fölötti zavar, az igazságszolgáltatás ténykedését nem akasztotta meg tartósabban. Végre mégis megállapodás történt és a tiszta sikkasztási összeg 12.950 frt 60 krban állapított meg, mit vádlott is beismert a tárgyaláson. Ennek végzetével elnök vádlotthoz intézte kérdéseit. A személye és állapota iránti kérdésekből kitűnt, hogy Deimek Frigyes 65 éves, r. k. vallású, nős, gyermekei nincsenek, 4 iskolát végzett, kereskedő volt, de azt önkényi felhagyta és borkereskedésre adta magát. 1865-ben adósodó lett Siklóson, migyen 1867-ben pénztárnokká választottat — 500 frt évi fizetéssel.

Elnök: Kiknek a feügyelete alatt állott a pénztár?

Vádlott: Én kezeltem a bíróval.

E: Kinek állott volna kötelességében, hogy az Ön kezelését ellenőrizze?

V: A bíró?

E: Kik voltak az ön pénztárnokoskodási idejében bírák?

V: Korsos, Vasilovits, Pósa, majd Novák. E: Miképp gyakorolták ezek az ellenőrzést?

V: Eleintén pontosan, de ez nagyon rövid ideig tartott, majd hanyagul s mindig hanyagabban és utóbb sehogysam. Volt ugyan a bírón kívül egy bizottság is, melvne kötelessége lett volna havonkint meggyőződést szerezni a pénztár állapotáról, de ez is teljesen elhanyagolta kötelességét

E: Hány pénztárt kezelte?

V: Kettőt, az adó és házi pénztárt.

E: Hány kulcsa volt a pénztárnak?

V: Kettő, egy nálam volt, a másik, de mely csak pénztári fiókkulcs volt, az a bírónál volt.

E: Kinek a meghagyásából intézte a bevételeket és kiadásokat a pénztárnál?

V: Teljesen önállóan, vagy a bíró utalványára.

E: Vezetete e naplót?

V: Igen.

E: Tett-e évenkint leszámolást, a mely a megyei hatóság jóváhagyását megnyerte?

V: Igen, de csak eleinte, sok éven keresztül nincs helyben hagyva a megvétől.

E: És miért nem történt ez?

V: Annnyira el voltam foglalva, hogy nem győztem a munkát, minélfogva nem nyújthatam be a számadást.

E: Azzal van valóval, hogy a sikkasztást már 1876-ban kezdte üzni és hogy 12.950 frt és 60 krt sikkasztott el, az ön tudtával és jelenlétében állapította meg a bizottság ezen összeget?

V: Igen.

E: Elősméri tehát, hogy a pénztárnál pénzt vett ki és a maga dolgára költötte e?

V: Igen.

E: Mely időben kezdte meg a pénzek jogtalan eltulajdonítását?

V: 1872-ben.

E: Hogy tudta elpalástolni annyi időn át a sikkasztást a megyei számvizsgálat előtt?

V: Nem tudja okát adni, hogy ott miért nem jöttek rá.

(Folyt. köv.)

Polg. ügyek.

márczius 18.

Kissfaludy Imre kir. tszéki bíró állal.

2372/1883. Schulcz Mari — Pfeil Ferencz ellen apaság megállapítása s gyermek tartási költségek és jár. megítélése iránt.

4986/1883. Nikolics Józso — Bugarin Jela ellen a kácsfaludi 567 sz. tjkvben felvett 1607 hsz. szőlő tulajdonjoga s jár. iránt.

2155/1884. Fekete Mihály — Rozs Gyula ellen a pécsi 4066 és 4930 sz. tjkvben felvett birtokokra C. 39 és C. 12 alatt előjegyzett zálogigazolása és 2063 frt tőke s j. r. iránt.

2148/1884. Grünhuth Károly féle csődban a kifizetési tervzet megállapítása.

Vészy Rezső kir. tszéki bíró által.

1408/1784. Goocs Gyula — Mátovics Márko ellen ház közönség megszüntetése stb. iránt.

1460/1884. Mezei Mihály né szül. Keresztes Teréznek férje holtta nyilváníatási ügye.

Bogyay Pongrácz kir. tszéki bíró által.

4789/1883. Pill Anna és érdektársai — Pill János és társa ellen ingatlan tulajdonjoga iránt.

5133/1883. Bótor Péter — Földesi József ellen ing. tulajd. iránt.

6283/1883. Szivér István — Hoffmann József és neje és társa ellen bekebelezott követelés törlése iránt.

2092/1884 Lang Lajos — Hum János elleni felhiv. pere.

5185/1883. Ambrus Ferencz és neje — Ambrus János és neje ellen ingatlan birtokba bocsajtása iránt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Fekete Mihály.

É rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakoziméval is el vannak látva, még 80 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Tőke befektetésre és gyűmölcsöztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Szigeti országuton 26-ik számú ház szabad kézből eladó. Bővebb tudósítás a kiadóhivatalban.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Egy pincze a belvárosban kiadó. Értesítést kiadóhivatal ad.

Egy jó irással és hibátlan helyesírással bíró fiatal ember másolási vagy más munkát keres, melyet szabad óráiban mérsékelt díjazás mellett otthon végezhetne. A kiadóhivatal ad értesítést. 530.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy haszonbérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

H I R D E T É S E K:

Egyedüli legjutányosabb és legjobb megrendelési mód!

Az itt felsorolt árucikkek és munkák a megnevezett első rendű czégek-től a legjutányosabban és a legbiztosabban egyedül és kizárólag a

„NEMZETKÖZI HIRDETŐ”

szerkesztőségétől (Budapest, VII. Károlykör 7.) rendeltenek meg.

A következő előnyök biztosítottak: 1. Csakis kitűnő minőségű cikkek és munkák, csakis első rendű czégek-től küldetnek a megrendelőknél, egyedül az eredeti árakon, eredeti árjegyzékek szerint. — 2. A megrendelő egyetlen levelezési lappal összes szükségletét fedezheti a megtakarítja a külön-külön szállítási költséget. — 3. A csillaglag megjelölt cikkek és munkák szabott árából 10%-ot engedünk s 10 frton felül portómentesen szállítunk mindent. — 4. A megrendelőnek megrendeléseit és levelezéseit díjmentesen teljesítjük. A szállításokat Vajda Béla első rendű spediteur eszközli.

Minden küldeményért **hármás jótállás: a cégé, a spediteur és a „N. H.”-é.**

I. Gyógykülönlegességek.

Brázy-féle sóborszesz. 42 különféle betegségben fölrhetően hatású, egy házban sem hiányozhatik. Ára 80, 40 kr.

Hungária kénév. Szalády Antaltól. Gyomorban, bélhuruban stb. szenvedőkre kiváló jó hatású. Egészségeseknek megbecsülhetően. Egy kiló 1 frt 20 kr.

Forty-féle egyetemes sebtapasz. Minden seb azonnali gyógyítására. Árj. szerint — Weisz M.-féle universalis sebkénőcs, ára 30, 50 kr.

Hoff János-féle egészségi sörök 1 palaccz 60 kr. maláta-czukorkák 20 kr., malátakivonat 70 kr. — Strauss B. mellőre, hűsítő lapdacsai és mellpasztillai. Árj. szerint — kárpáti egészségi lapdacsok köhögés, görvély, mellbajok ellen Friedrich főraktárától 21 kr.

Gyógykülönlegességek Török József főraktárától: szakállnövesztő 2 frt 60 kr. — Vas bravás 3 frt. — különösen ajánljuk:

Szem-essentia dr. Leboistól, francia szemgyógyász, egészséges szemek erősítésére is megbecsülhetően hatású, úgy hogy minden szemre féltekeny egyetlen családnál sem szabad hiányoznia; a gyenge, beteges, fájós szemekre névbe s egyáltalában minden szemzaj, bántalom vagy betegségben nélkülözhetetlen, minthogy e nemből a legkitűnőbb gyógyhatású s a legnagyobb orvosi tekintélyek által legjobban ajánlt medicina. Török Józsefben kívül kapható a vezérképviselőnél: Müller L. Soroksári-utca 4. Egy üveg ára 90 kr.

Ürmös-essentia. Arany érmeikkel kitüntetett gyógyszer bélhurut, étvágyatlanság stb. esetén. Vörös borhoz adva a legkitűnőbb ürmöst adja. Török J.-en kívül kapható id. Müller Jakab feltalálónál (Rostély-utca saját háza), ára 50 kr. Nagy palaccz (másfél liter) 3 50. Haszn. u.

Köszvényvászon Török József gyógyszerárától.

„Szultána-növény-zsappan,” Nemecsek-féle, bőrbetegség, májfoltok, szeplők, hajkorpa és migrain ellen. Ára 85 kr.

Fácányi A. gyógyszerárától a következő nagybíró elismert különlegességek: a) Fácányi-féle magy. edesmustár gyomor- és bélhurut ellen stb. 1 frt vagy 50 kr. b) F. f. fogpapír fogfájás-, arc- és fülzsugattás ellen. Egy csomag 70 kr. c) F. f. Phenyl-zsappan bőrbetegségek ellen 70 kr. d) Sósorszesz, szakértő által, 1 frt 20 kr. 70 kr.

Ezenfelül minden gyógykülönlegesség árjegyzék szerint.

II. Pipere-szerek.

Blaháné-arczpor. Müller M. illatszertárától. Ugyanonnán mindennemű pipere- és illatszerek.

Jaulusz-féle „Juno-oréme” ásványmentes, ártatlan szerekből, szeplők, májfoltok ellen. 1 frt 50 kr. — „Juno-pasta” az arcz hófehérré tételére 2 frt, „Juno-puder” 60 kr. A bécsi és budapesti vegytani intézetek a legjobban ajánlják; rendkívül kapatos pipere-szerek.

Uj magyar hajfestő szer a természetes szín visszaállítására. Tokody-féle, ára 2.50.

Szultána-pipere-zsappan. Minden bondoirban nélkülözhetetlen, csodálatos hatású, elismert. Ára 3 db. 1 frt. Nemecsek-féle.

Hajnövesztő-szer. Hanser R. esaládi titka. Ára 1 frt 40 kr.

Ezenfelül minden piperszer árjegyzék szerint.

III. Gazdasági és háztartási cikkek.

Az „Első m. fekete bőrkendő-gyár” gyártmányai. Fekete bőrkendőcs 1 frt 20, sárga 1 frt 50 kr. Ércztisztító 10 kr. Kettős velencei bírlak 60 kr. Nemecsek-féle József főlg. udv. szállítója. Katonai csendőri stb. szállító. Vezérraktár Sinkó József-nél.

Egyetemes hideg enye, Singer féle. Edények, üvegek, pipák, fadarabok és bőr összeragasztásra. 20 kr.

Mosánszky-féle fénymáz. — Nemecsek-féle ércztisztító 10 kr. — Rovarpör, Pösch-féle 1 frt. — Patkányirtó-szer Reisztlől 1 frt.

Ezenfelül minden háztartási és gazdasági cikk eredeti áron.

Divatáruk, ruházat.

Férfi divatárak és fehérműmek Karikás Lajostól. — Egészségi fehérműmek és öltözetek dr. Jäger Gustáv-féle a budapesti főraktáról — Kalapok Nyerges M. gyárától.

Női divatárak Monasterly és Kuznig udv. szállítóktól. — Női ruhák Friedrich-től, a volt Alter és Kiss főszabásztól.

Czippők, Lőrincz István gyárától, urak, hölgyek és gyermekek számára.

Ezenfelül minden árak ered. árjegyzék szerint.

Mindenfélék.

A Gschwindt-féle szesz-, élesztő-, likör- és rumgyári részv. társaság Budapesten szesz-, élesztő-, likörből, rumból és eczetessentiából álló készítményeit ajánljuk. Gyár és fürdőintézet: Józsefváros, álló-ut. Főraktár: Károly-körút 17. sz. báró Orcey-féle ház.

Butorok, az I. butor-ipar-társaságtól. — Excellentszék 16-féle célzra Schöberl K.-tól. — Pénzszekrények, Wiese Fr. udv. száll. — Vasbutorok Stitz Henrik-től. — Agyműmek Háttl Tivadar udvari szállítóktól.

Üvegűmek Stölzle és fiai gyárától. — Kocsik Bogdán J. gyárától. — Lószerszámok Száiget L.-tól. — Tornaszekrények, szerszámok, malomkövek, konyhaeszközök Geitner és Rauschtól.

Billárd és tkeasztalok Gyöngyössi J.-tól. — „Ariston” önjátszó szalon-hangszer 25 frt a főraktáról — „Orchestraion” önjátszó óriási zenekar ára 1000 frttól fölfelé; a főraktáról. — Zongorák Ledeczy gyárától.

Lőgyegek, pisztolyok stb. Kirner udv. szállítóknál. — Vadászati és uti cikkek Kertész Tódortól.

Gazdasági gépek Fehér Miklóstól. — Varrógépek Neidlingertől. — Mesterségekhez szükséges szerszámok Geitner és Rauschtól.

A legkitűnőbb eredeti francia pezsgőborok Jaques Louis Frères francia czég budapesti vezérképviselőjétől, Müller L.-tól. Grand vin de la couronne 3 frt 80 kr. Carte blanche 1-ère choix 3 frt 50 kr. (Soroksári-utca 4.)

Essentiaik mindennemű likör gyártására Watterich Arnold gyárától.

Sikerült és szép arczképek Neumann Ign. műterméből. Szénrajz 3 frt, kréta rajz 6 frt. olajfestm. (életnagyság) 8 frttól fölfelé. A fénykép sértetlenül visszaküldetik. — Arczképes választási zászlok k. sz. Neumann Ig. műterméből.

Vésnöki munkák, pecsétnyomok, bélyegzők, pecsétbélyegek, monogrammok a legolcsóbb szabott ár szerint.

Schmidt Adolf és társa m. k. szab. börgyára szij-, bőrneműek- és gépszijakban (Hársfa-u. 1. sz.) a monarchia legnagyobb gyára. (Hadfelszerelés.) Számos kitüntetés.

Humayer Károly (Soroksári-utca 94. sz.) mézskő- és téglalapító gyárát mint Budapesten a legszolidabban, legjutányosabban és a legnagyobb szállításokra legképesebbet az építkezé községeknek, hatóságoknak és magánosoknak legjobban ajánljuk.

Egy szóval minden munka és cikk nyomott árjegyzék szerint készíttetik és szállítatik.

Első központi szétküldési helye Magyarország összes kiviteli terméneinek, áruinak és gyártmányainak (Tokaji, ménesi, bala-onvidéki borok Vámosy Lajos utján, kőványai sörök Dittrich és Gottschlich utján, haskonszervek a Weisz testvérektől, selmezi pipák Heller F.-tól, magyar vas, aczel stb. Vadhus Pál K.-tól, lámpák, papír, zsappan, szegeci paprika, gási posztó, stb.) mind legdirektebb forrásából, szabott áron és az eredeti czég árj. szerint. — Elegendő egy levelező lapot írni a

„NEMZETKÖZI HIRDETŐ”

587 szerk. (Budapest, VII. Károly-körut 7.)

Pontos, becsületes és gyors szolgálat.

Árverési hirdetés.

Alulírott tömeggondnok részéről közhírré tétetik,

1) hogy vagyonbukott

Plasztits Döméné csődtömegéhez tartozó összes ingóságok ajánlati illetve árverési uton 1884. évi mártius hó 25-én délelőtt 10 órakor Siklóson

vagyonbukott volt lakásán Spitzer-féle házban egézbén (mégis külön 1 — 102. sz. a. felvett házi berendezés, s külön a 103—480., 818. 819. szám. a. felvett vas-áruraktár) készpénzfizetése mellett eladatni fognak.

2) A kikiáltási illetve legkisebb ár az 1—102. sz. a, összeirt ngóságokra 650 frt, a 103—480., 818. és 819. sz. a, összeirt, ingóságokra 4301 frt 88 kr., melyen alul egészbeni eladás nem történik.

3) Az ajánlattevők kötelesek ebbeli ajánlataikat zárt levélben az árverés kezdete vagyis 1884. évi mártius hó 25. délelőtt 10 óráig 10% bánatpénzzel ellátva benyújtani és pedig az árverést megelőző napig bezárolag Ollé István ügyvéd tömeggondnoknál Pécssett, vagy Dr. Darázszy Ödön ügyvéd, helyettes tömeggondnoknál Siklóson, az árverés napján pedig az árverésre kitűzött helyiségben a bírói kiküldöttnél.

4) Mielőtt az ajánlatok felbontatnának, a leltárban 1—102 sorszám alatt felvett ingóságok eladása 650 frt, a 103—480., 818. és 819. sorszám alatt felvett bolti árúk pedig 4301 frt 88 kr. kikiáltási ár s 10% bánatpénz letévése mellett nyilvános árverésre boesajtatnak; az árverés befejeztével az ajánlatok felbontatnak, s a tárgyak a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

5) Ha a vevő a megígért árt készpénzben azonnal le nem fizeti, letett bánatpénzét a csődtömeg javára elveszti.

6) Vevő a városháza alatt levő raktárhelyiséget 1884. évi april elsőig, a többi helyiségeket pedig a vételtől számított 4 nap alatt kiüríteni tartozik.

7) Ha egészbeni vevő nem találkozik, a főtebb kitett napon és helyen a csődtömeghez tartozó főtebb körülirt ingóságok és a tömeggondnok által kijelölendő több követelésre nézve a részletes és nyilvános árverés azonnal megkezdetik, s az árverés tárgyai a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladatnak.

8) Venni szándékozók az elárverezendő tárgyakról a csődeltárt Ollé István ügyvéd tömeggondnoknál Pécssett, ugy Dr. Darázszy Ödön helyettes tömeggondnoknál Siklóson betekintheik, a ki pedig az eladandó tárgyakat megsemlélni akarja, e végett Dr. Darázszy Ödön helyettes tömeggondnok urnál Siklóson jelentkezzék.

Pécssett 1884. évi márczius 9-én.

Ollé István,

ügyvéd, mint tömeggondnok.
(Lakik: Pécssett, Ferencziek-utca 48. sz.)

919

SOMOGYBÁNYA- TELEPIKÖSZÉN.

Legjobb minőségű és tökéletes suly, házba szállitva 2¹/₂ méter-mázsán felül Kindl Ferencz urnál Nepomuk utcza 33. szám alatt megrendelések felvételnek. 100 kiló 90 kr.

KOCH Ferencz,

444. Somogy bányatelep tulajdonos.

OLLINGER ES IFJ. EDHOFFER

ajánlják

mindennemű

butor-raktárukat

Pécssett,

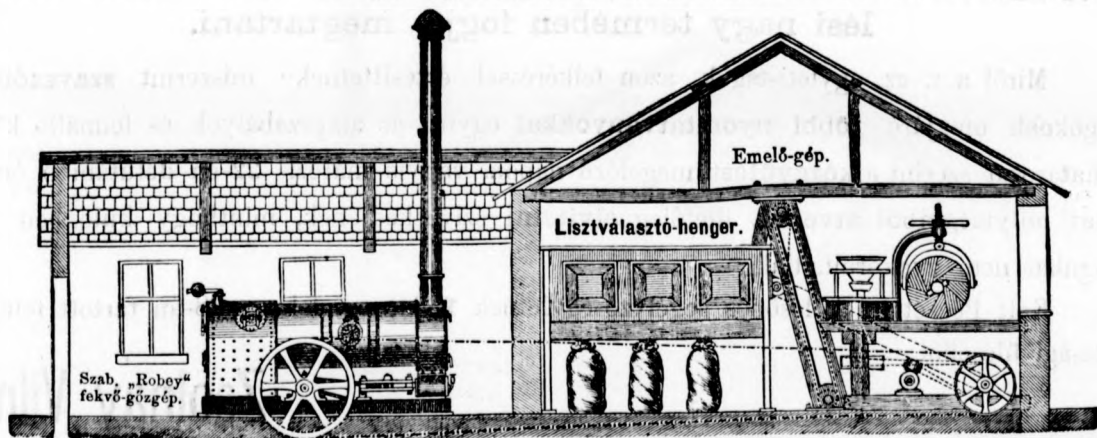
Király-utca, a Lyceum

épületében.

559

Robey & Comp.

Budapestben, Üllői-út 35.

Szabadalmazott „Robey“ gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot, falazott kéményt, olcsóbb is, felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

DREHER ANTAL-féle
PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítanságuk jótállása mellett

Dietrich és Gottschlig-nál

Budapesten,

vagy

DREHER A. serfőzdejében Kőbányán

rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű rezervált ki-
veteli ser jó eszközleibe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen
és bérmentve küldünk.

*Ismét eladókat vételökhöz mérten a lehető
legnagyobb előnyökben és jutányos árakban
résztesítünk.*

Ez alkalommal hátrak vagyunk egyuttal megemliteni, miszerint
mi távolabbi helyekre történt megbízásoknál, a midőn a küldemény
hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser raktárra vétetik s
csak lassankint árusítatik el, kívánatra mi

különleges serekkel

szolgálhtunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a
szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetűk, de különösen
tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, pa-
laczkonként csak 1¹/₂ krajczárral számítunk drágábban; tartósságuk és
tisztaságukért félévi jótállást vállalva. Magától értetődik hogy ezen kü-
lönleges serek a legforróbb időzszakban sem, nem csak nem lesznek
zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamataikat félév elmúltával
is megtartják.

624

2406/1884.

Pályázati hirdetmény.

Mínthogy a mult évi 127/11791 számú közgyűlési ha-
tározattal életbeléptetett hegyrendőrségi szabályrendelet
38-ik §. a) pontja és 39-ik §-a, ugy a törvényhatóság-
szervezkedési szabályrendelet 36-ik §. IV. szakasza alap-
ján, az évi 500 frt fizetéssel javadalmazott hegyrendőr
biztosi állomás betöltése iránt f. év 217. szám alatt
közöttett pályázati eljárása megkivántató eredményt nem
szolgáltatta: ennél fogva mai alulírott naptól kezdve e
hó végeig új pályázat tüzetik ki.

Felhivatnak tehát az ezen állomásra pályázni óhaj-
tók, hogy korukat, erkölcsi magaviseletüket, testi alkalmatosságukat és képességi fokukat, vagyoni állásukat, valamint eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal ellátott kérvényüket a kitűzött pályázati idő alatt nálam a hivatalos órákban nyujtsák be.

Megjegyeztetik, hogy a helyesírás és fogalmazási képesség okvetetlenül megkivántatik.

Kelt Pécssett, 1884. marczius hó 15-én.

Aidinger János,
kir. tanácsos, polgármester.

627

Hirdetmény.

A „Pécsi kölcsönös segélyező-egylet“ évi rendes közgyűlését

f. évi marczius 23-án délelőtti 10 órakor sz. kir. Pécs város közgyű-
lési nagy termében fogja megtartani.

Miről a t. cz. egyleti-tagok azon felkéréssel értesittetnek: miszerint szavazóiveiket a tagoknak megjáró többi nyomtatványokkal együtt az alapszabályok és fennálló közgyűlési határozat szerint a közgyűlést megelőző napon, vagyis marczius 22-én délutáni 5 óráig az egylet helyiségeiből átvenni, illetőleg elvitetni sziveskedjenek, mínthogy különben szavazatjogukat nem gyakorolhatják.

Kelt Pécssett, a kölcsönös segélyező-egyletnek 1884. évi február 28-án tartott felügyelő-bizottsági üléséből.

Zsolnay Vilmos,
elnök.

616